

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/17/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011200918
Dátum vydania rozhodnutia:	12.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7011200918.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu Ing. J. G., K., zastúpeného JUDr. Ivanom Vánkom, advokátom, Floriánska 19, 040 01 Košice, proti žalovanému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru, Krajskému dopravnému inšpektorátu, Kuzmányho 8, 041 02 Košice, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-KE-KDI2-P-162/2011 z 13. októbra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/131/2011-46 z 1. marca 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/131/2011-46 zo dňa 1. marca 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. ORPZ-KE-ODII-P-658/2011 z 11. júla 2011 bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len zákon o priestupkoch), pretože svojím konaním porušil § 4 ods. 1 písm. c/, § 66 ods. 2, písm. a/, písm. d/, písm. e/ s poukázaním na § 137 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len zákon o cestnej premávke alebo ZCP) tým, že dňa 2. mája 2011 v čase o 17.40 hod cúval v Košiciach na parkovisku OC Billa na ulici Tr. KVP osobným motorovým vozidlom továrenskej značky Peugeot 407, evidenčného čísla W., pričom v dôsledku nevenovania sa vedeniu vozidla pri cúvaní narazil zadnou pravou časťou vozidla, ktoré viedol, do ľavej strany tam parkujúceho osobného motorového vozidla továrenskej značky Ford Focus, evidenčného čísla W., ktoré ku pravému okraju parkoviska za zaparkované vozidlá odstavil vodič O. U.,

ktorý v čase nárazu sedel vo vozidle aj so svojím spolujazdcom Q. W.. Vodič Ing. J. G. takto spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej nedošlo k zraneniu osôb, pričom si nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody, neohlásil dopravnú nehodu policajtovi, nezotrval na mieste dopravnej nehody a nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrovania dopravnej nehody, najmä premiestnením vozidiel. Požitie alkoholu u vodiča nebolo zisťované z dôvodu nezotrvania na mieste dopravnej nehody. Dopravnou nehodou bola spôsobená škoda na majetku vo výške cca 2 100,- €.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2, písm. a/ zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 300 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré Krajský dopravný inšpektorát v Košiciach zamietol rozhodnutím č. p.: KRPZ-KE-KDI2-P-162/2011 z 13. októbra 2011.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Košiciach na základe žaloby Ing. J. G. preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané, pričom dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, preto ju podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol.

Žalobca v žalobe navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie žalovanému tvrdiac, že prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní vychádzal z dôkazov, ktoré tvorili obsah priestupkového spisu, pričom bral za pravdivú a jednoznačne preukázanú iba výpoveď poškodeného a jeho spolujazdca napriek tomu, že sa diametrálne odlišovali od ním poskytnutého vyjadrenia. Ďalej namietal, že skutok nebol dopravnou nehodou, ale škodovou udalosťou, poškodený aj jeho spolujazdec boli agresívni a preto prvému nechal telefonický kontakt a z miesta odišiel. Vzhľadom na okolnosti nehody ako aj jeho pomery poukázal na prísnu sankciu.

Krajský súd v Košiciach v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo skutok považoval za dopravnú nehodu, z akého dôvodu táto bola objasňovaná ako priestupok a napokon odôvodnil podrobne i primeranosť uloženej sankcie, pričom nezistil pochybenie správnych orgánov pri dokazovaní a hodnotení dôkazov. Poukázal na výpovede poškodeného O. U. a jeho spolujazdca Q. W. a priznanie žalobcu k spáchaniu priestupku po zákonom poučení, ako aj na v spise obsiahnuté listinné dôkazy.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil rovnako ako v žalobe a navyše uviedol, že poškodený porušil ustanovenie § 23 ods. 2 ZCP, podľa ktorého pri zastavení a státi je vodič povinný prednostne použiť parkovisko tak, aby neobmedzoval ostatných účastníkov cestnej premávky. Pri zastavení a státi vodič je povinný čo najlepšie využiť parkovacie miesto a nesmie znemožniť ostatným vodičom vyjdenie z parkovacieho miesta. Rovnako nesmie zastaviť a stáť na mieste, kde by znemožnil vjazd a výjazd vozidiel. Ak sú na parkovisku vyznačené parkovacie miesta, vodič smie stáť len na nich. Navrhol preto zrušiť preskúmané a napadnuté rozhodnutia správnych orgánov a buď vec vrátiť na ďalšie konanie žalovanému alternatívne vec vrátiť súdu prvého stupňa a priznať mu trovy konania v sume 379,95 Eur.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok krajského súdu ako vecne správny s tým, že trvá na stanovisku vyjadrenom v rozhodnutí o odvolaní ako aj na skutočnostiach uvedených v stanovisku k žalobe zo 16.01.2012.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10

ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 1. marca 2012. Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 12. decembra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. ORPZ-KE-ODII-P-658/2011 zo dňa 11. 07. 2011, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) zákona o priestupkoch na tom skutkovom základe, že

2. mája 2011 v čase o 17.40 hod cúval v Košiciach na parkovisku OC Billa na ulici Tr. KVP osobným motorovým vozidlom továrenskej značky Peugeot 407, evidenčného čísla W., pričom v dôsledku nevenovania sa vedeniu vozidla pri cúvaní narazil zadnou pravou časťou vozidla, ktoré viedol, do ľavej strany tam parkujúceho osobného motorového vozidla továrenskej značky Ford Focus, evidenčného čísla W. ktoré ku pravému okraju parkoviska za zaparkované vozidlá odstavil vodič O. U., ktorý v čase nárazu sedel vo vozidle aj so svojím spolujazdcom Q. W.. Vodič Ing. J. G. takto spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej nedošlo k zraneniu osôb, pričom si nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody, neohlásil dopravnú nehodu policajtovi, nezotrval na mieste dopravnej nehody a nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnením vozidiel. Požitie alkoholu u vodiča nebolo zisťované z dôvodu nezotrvania na mieste dopravnej nehody. Dopravnou nehodou bola spôsobená škoda na majetku vo výške cca 2 100 €.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2, písm. a/ zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 300 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b), a g) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

b) ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,

g) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 4 ods. 1, písm. c/ vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 64 ods. 1 zákona o cestnej premávke dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa

stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej

a) sa usmrť alebo zraní osoba,

b) sa poškodí cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie,

c) uniknú nebezpečné veci alebo

d) na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona.

Podľa § 64 ods. 2 zákona o cestnej premávke za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak

a) nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6,

b) je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky alebo

c) sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení.

Podľa § 64 ods. 3 zákona o cestnej premávke ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou, ktorú orgány Policajného zboru neobjasňujú.

Podľa § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a oznámiť jej svoje osobné údaje.

Podľa § 66 ods. 2 písm. a/, d/ zákona o cestnej premávke účastník dopravnej nehody je povinný ohlásiť dopravnú nehodu policajtom, zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstarať potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 ZP, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, zistil, že správne orgány - Okresný aj Krajský dopravný inšpektorát - aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov na vzniknutú situáciu. Krajský súd v Košiciach vydal správne a zákonné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov, vzhľadom na jednoznačnosť skutkového a právneho stavu v prerokúvanej veci, v podstate odkazuje na konanie pred krajským súdom a odôvodnenie jeho napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

So zreteľom na to, že z vykonaných dôkazov je nepochybné, že skutok sa stal tak ako bol uvedený v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov - Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Okresného dopravného inšpektorátu ORPZ-KE-ODII-P-658/2011 z 11. júla 2011 a Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach č. p.: KRPZ-KE-KDI2-P-162/2011 z 13. októbra 2011, nemá odvolací súd v podstate čo dodať. Z uvedených dôkazov a rozhodnutí vyplynulo, že pri cúvaní na parkovisku spôsobil žalobca narazením do vozidla O. U.kodovú udalosť, ktorú sám svojím konaním - nezotrvaním na mieste a nevrátením sa naň, povýšil v zmysle citovaných ustanovení zákona o cestnej premávke na dopravnú nehodu, čím privodil objasňovanie svojho konania ako priestupku, za ktorý mu bola uložená primeraná sankcia, takmer na dolnej hranici zákonnej sadzby.

Odvolací súd pochybenie v konaní správnych orgánov nezistil, rovnako ani v konaní krajského súdu. Výhrady žalobcu k tomu, že to mal byť práve O. U., ktorý nesprávnym postavením na parkovisku spôsobil dopravnú nehodu, boli odmietnuté správne krajským súdom s odôvodnením, že poškodený O. U. neobmedzoval ostatných účastníkov cestnej premávky. Neznemožnil ostatným vodičom vyjdenie z parkovacieho miesta ani nezastavil, ani nestál na takých miestach, kde zastavenie alebo státie mohlo

ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel, pretože poškodený O. U. len chcel zaparkovať svoje motorové vozidlo pred obchodným domom na parkovisku, ale keďže parkovisko bolo plné, čakal v primeranej vzdialenosti na uvoľnenie parkovacieho miesta tak, aby netvoril prekážku žalobcovi, ktorý sa pri cúvaní, žiaľ, na svoju ujmu nevenoval vedeniu motorového vozidla, čo aj sám uviedol v zázname zo 06. mája 2011, kde uviedol, že dával pozor na prednú ľavú časť vozidla, aby nenarazil do vedľa stojaceho vozidla vľavo a až potom sa pozrel do spätného zrkadla, pričom zbadal, že za jeho vozidlom v smere jeho cúvania stojí vozidlo poškodeného, resp. zbadal jeho zadnú časť, ihneď začal brzdiť, no zrážke sa mu nepodarilo zabrániť a narazil zadnou časťou svojho vozidla do ľavej strany vozidla poškodeného.

Podľa § 22 ods. 2, 3 ZCP vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky. Ak to vyžadujú okolnosti, najmä nedostatočný rozhľad, vodič je povinný zaistiť bezpečné otáčanie alebo cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.